

BRIEF AAN HARE MAJESTEIT, Assen 03 februari 2013

Zeg Majesteit,
zeg luister eens:
ik wil U wat gaan schrijven;
in 't land waar ik nu woon
viert haat en nijd de boventoon.
U bent een tijdje al vorstin
en mag gerust nog blijven
maar vindt U al die tegen-
stellingen wel zo gewoon.
De woorden die U jaarlijks zegt
door anderen geschreven
zijn lang niet even altijd slecht,
maar kunt U er mee leven.

Zegt U niet liever dit:

Ik verander, ik verander
zonder zwaard of zonder dolk
ik verander ieder ander
ik verander heel het volk
ik verander, ik verander
en zeg Staten Generaal:
'voor iedereen wat liefde
en verdraagzaamheid
voor Jan Modaal.

Zeg Majesteit,
zeg luister eens:
In een schrijven kom ik nader.
een vraag brandt op mijn hart,
en misschien wel heel apart,
over een heel bijzonder man
en wel uw dierbare vader
't beeld van hoe wij hem
kenden is vertroebeld en verward.
U kend' hem als geen ander mens
zijn hele lange leven
spreekt diep van binnen
niet de wens
er wat anders was geschreven:

Zegt U niet liever dit:

Ik verander, ik verander
de geschiedenis van de man
ik verander ik verander,
daar waar ik verand'ren kan
ik verander, ik verander
en verklaar postuum ons pap
tot mijn favoriet bevrijder
ontdaan van iedere misstap.

Zeg Majesteit,
Het leven geeft,
en heeft ook veel genomen.
Voor arbeidsman en koningin
is dood voor elk gelijk.
Het nam uw allerliefste,
de liefde van uw dromen
en u stond voor heel Nederland
met uw verdriet te kijk.
Tot overmaat van ramp
is moeders' schrik: niet met mijn kind'ren!
Maar zelfs de koningin
kan 't ongeluk niet echt verhinderen;

Zegt u niet liever dit:

Ik verander, ik verander
schrik niet wat ik u nu zeg
ik verander slechts die ene
slechts die ene dag in Lech
ik verander, ik verander
dit is wat ik heel graag wil
niet voor tranen,
maar voor zonneschijn
alleen dan een zonnebril.

Zeg Majesteit,
een laatste vraag,
die foto lang geleden,
u samen daar bij Drakenstein,
dat was beslist niet fijn!
het lag gevoelig in Den Haag
en 't volk is nooit tevreden
Maar deed niet al die ophef
u beiden vreeslijk pijn?
Wilt u niet melden straks bij 't slot
van uw regeringsjaren
de woorden die u bad tot God
en nu wilt openbaren:

Zegt u niet liever dit:

Ik verander, ik verander
Zonder schroom en onbezwaard
ik verander ieder ander
rijdend op mijn schimmelpaard
ik verander, ik verander
en ben ik engel op mijn wolk
wens ik voor mijn zoon
een ander land
en een totaal veranderd volk.

Hoogachtend,
C.Th.Richters

